

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**80 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2020

Наукове видання

Збірник тез доповідей 80 наукової конференції викладачів академії
7 – 8 травня 2020 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 05.05.2020 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

Література

1. Барабаш М. Три кроки до залучення інвестицій в український бізнес. Економічна правда. 26 жовтня 2017 року. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2017/10/26/630492/>
2. Федорчак О.Ф. Проблеми формування основних джерел інвестування в Україні. Теорія та практика державного управління. 2017. 1(56), URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2017-1/doc/2/04.pdf>
3. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за 2010-2018 роки. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. АМПУ Інвестиційний портал URL: <http://investinports.com/>
5. Startup Network URL: <https://startup.ua/ua/funding/>

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В АГРАНОМУ СЕКТОРІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Соколюк К.Ю., к.е.н., ст. викладач

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Працями як вітчизняних так і зарубіжних науковців вже давно доведено, що інноваційно-інвестиційна діяльність є основою для соціально-економічного розвитку країн. При цьому, має бути дотримано принцип комплексності та системності. Інноваційно-інвестиційний процес має сприяти не лише реалізації проектів направлених на економічне зростання окремих суб'єктів господарювання, але й на зростання економічного й соціального добробуту населення.

Наразі в Україні, на фоні світової економічної кризи, спостерігається тенденція до зниження чисельності працівників, що здійснюють наукові дослідження (рис.1) [1]. Поряд із цим, відбувається і скорочення частки обсягу реалізованої інноваційної продукції (товарів, послуг), у загальному обсязі реалізованої продукції промислових підприємств, зокрема – у 2018 році даний показник склав 0,8. У порівнянні з 2015 та 2010 роками це менше на 0,6 та 3 % відповідно.

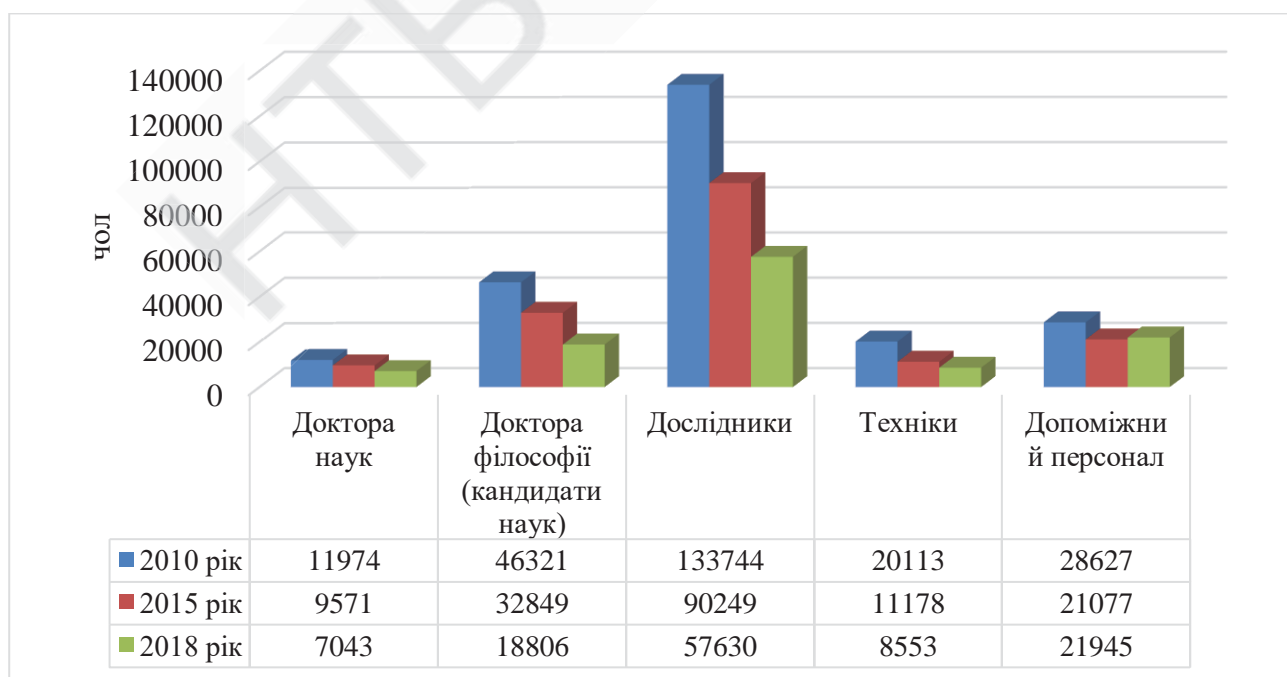

Рис.1 – Динаміка наукових працівників в Україні за категоріями, осіб

У 2018 році було виконано наукових досліджень та розробок на суму 16773,7 млн грн,

з яких: на фундаментальні наукові дослідження припадає 22,4 % (3756,5 млн грн), на прикладні наукові дослідження – 21,3 % (3568,3 млн грн), на науково-технічні розробки – 56,3 % (9448,9 млн грн). Частка інноваційно активних підприємств складає 16,4 %.

Інноваційна діяльність має бути одним із пріоритетів державної політики. З державного бюджету має фінансуватися більшість стратегічно важливих для економіки країни розробок. Промисловими підприємствами України у 2018 році було витрачено на інновації 12180,1 млн грн. Із них: 10742,0 (88,2 %) – власні кошти підприємств, 692 млн грн (5,7 %) – інші джерела, 107 млн грн (1 %) – кошти іноземних резидентів, і лише 639,1 млн грн (5,2 %) – за кошти з державного бюджету.

Інноваційні процеси в аграрній сфері мають певні особливості, що обумовлені регіональними, галузевими, технологічними та іншими особливостями. Аграрна інновація – це, насамперед, інновації, що направлені на підвищення ефективності аграрного сектору. Сюди входять: нові сорти рослин та породи тварин; добрива та засоби захисту рослин, нові прийоми та технології обробітку ґрунту; нові технології в переробній галузі та харчовій промисловості; нові форми організації, управління підприємницькою діяльністю та ін.

Поширення таких глобалізаційних проблем як голод та екологічна криза ставлять нові виклики перед аграріями. Аграрний сектор, з одного боку, виступає як джерело зниження ризиків для продовольчої безпеки, а з іншого – використовує у своїй роботі стратегічні природні ресурси (земля, вода та ін.) завдаючи при цьому певної шкоди навколишньому середовищу (викиди в атмосферу шкідливих речовин, забруднення землі та підземних вод пестицидами, гербіцидами та іншими відходами переробної галузі й харчової промисловості). Вирішення даного питання щодо збалансованості діяльності агропідприємств по відношенню до природи можливе за рахунок інноваційних розробок в даній сфері.

Погоджуємось із думкою науковців, ефективність інновацій в аграрному секторі залежить від цілої системи показників: економічних, технологічних, соціальних, екологічних [2]. Тому одним із ключових завдань, що ставиться перед аграрними підприємствами, є розробка збалансованої та виваженої інноваційної політики, яка буде спрямована на розробку біологічних, технологічних, хімічних, економічних, соціальних, управлінських та маркетингових інновацій [3]. Основним завданням якої має бути досягнення тактичних та стратегічних цілей і завдань.

Отже, інноваційна діяльність аграрних підприємств має бути спрямована на:

- зниження викидів в атмосферу;
- зменшення забрудненості ґрунтів та підземних вод;
- підвищення частки органічних (еко-) продуктів у структурі товарної продукції;
- інтенсифікація виробництва;
- зростання добробуту працівників;
- розвиток соціальної сфери та інфраструктури сільських територій;
- збалансування розвитку галузей сільського господарства, зокрема, відродження галузі тваринництва;
- збільшення частки продуктів з високою часткою доданої вартості та ін.

На наш погляд, в перспективі доцільно поглибити співпрацю закладів вищої освіти, науково-дослідних центрів і інститутів із підприємствами аграрного профілю щодо підвищення якості інноваційних розробок та впровадження їх в практичну діяльність. Крім того, є потреба в посиленні підтримки інноваційної діяльності аграрних підприємств з боку держави (шляхом надання безвідсоткових кредитів, цільового фінансування та ін.) й залучення іноземних інвесторів.

Література

1. Кількість працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок за категоріями. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Полегенька М.А. Особливості інноваційної діяльності в агропромислових

підприємствах України. Агросвіт, – 2017. – № 6. – С. 49-54.

3. Донець О. Інновації та її особливості в аграрному секторі економіки України. Економічний аналіз, – 2013. – Вип.12. – Ч. 1. – С. 93-97.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ

**Донець Л.Я., канд. техн. наук, доцент, Долинська О.О., асистент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Протягом останнього часу сталися значні зміни в енергетичній галузі України, включаючи сфери відновлюваних джерел енергії, а також індивідуального та централізованого теплопостачання. Все більшого значення набувають питання енергетичної безпеки України, зменшення залежності від імпортованих енергоносіїв, перш за все природного газу. Урядом країни здійснюється поступове вирівнювання ціни на природний газ та скорочення її субсидування для окремих категорій споживачів, що збільшує їх зацікавленість у використанні інших видів палива. Впроваджуються схеми державної підтримки населення для придбання опалювального обладнання, що не використовує природний газ як паливо. Як наслідок, суттєво зросла популярність проектів енергетичного використання твердого біопалива та заміщення викопних палив, у першу чергу природного газу.

Найбільш динамічно розвивається використання деревини у вигляді дров, відходів деревообробки, тріски та гранул, спалювання лушпиння соняшника. Поступово зростає інтерес до енергетичного використання соломи зернових та відходів і залишків кукурудзи. Ряд вітчизняних компаній вже освоїли випуск котлів на біомасі як для побутових, так і промислових споживачів. Використання деревних та сільськогосподарських відходів різних виробництв є важливим на сьогодні, оскільки крім вигоди від економії енергетичних й сировинних ресурсів, отримання додаткових робочих місць, така утилізація не має шкідливого впливу на навколишнє середовище.

За даними «Українського біопаливного порталу» на ринку біопалива самий великий сегмент займає тверде біопаливо у вигляді дров, деревної щепи, пелет і брикетів із біомаси, тюкованої соломи. Експорт твердого біопалива з нашої країни забезпечує до 10 % загальної потреби ЄС у даній продукції.

За оцінками фахівців, загальний об'єм виробництва в Україні за рік складає близько 1,32 млн. т на 494 підприємствах, у тому числі: пелет з деревини – до 390 тис. т, з лузги та лушпиння – близько 724 тис. т, з соломи – 146 тис. т, з торфу – 8,4 тис. т, з інших видів сировини – 51,8 тис. т.

Паливні брикети в Україні виробляються в менших обсягах ніж гранули, при цьому, в якості сировини, використовують в основному деревину, лузгу, лушпиння, солому і очерет. Виробництво брикетів з деревини за рік складає близько 170 тис. т, з агрокультур – 95 тис. т.

Зараз велика частина пелет і брикетів експортується з України в країни Європи, через недостатньо високий попит на внутрішньому ринку. Так, експорт деревних пелет за рік складає близько 150 тис. т (38,5 % загального обсягу виробництва), експорт пелет з лушпиння (включаючи реекспорт) – майже 822 тис. т. Але незважаючи на ряд існуючих проблем, даний сегмент біоенергетики продовжує розвиватися. Створення сприятливих умов в Україні буде сприяти переорієнтації від експорту твердого біопалива до продажу його на внутрішньому ринку.

Основними особливостями індустрії твердого біопалива в Україні є регіональна нерівномірність і відносна роз'єднаність виробництва, а також значна кількість невеликих за масштабом підприємств, що працюють з трейдерами.

Також характерно розміщення виробництва якомога ближче до сировинної бази.

АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ СИРОКОПЧЕНИХ І СИРОВ'ЯЛЕНИХ М'ЯСОПРОДУКТІВ	
Агунова Л.В., Мардар М.Р., Шлапак О.В.	350
ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЗИЦІОНУВАННЯ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК КАВИ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ	
Голубьонкова О.О., Брайко М.Г., Чирка В.В.	351
ТАРГЕТИНГОВА РЕКЛАМА, ЯК СПОСІБ ПРОСУВАННЯ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	
Значек Р.Р., Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В.	353
SOCIAL MEDIA MARKETING, ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ БІЗНЕСОМ	
Значек Р.Р., Ковалів І.О.	354
РОЗРОБКА SMM-СТРАТЕГІЇ ПРИ ПРОСУВАННІ ТОВАРУ	
Лозовська Г.М.	356
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕКЛАМНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	
Мунтян І.В.	358
ДОСЛІДЖЕННЯ АСОРТИМЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Черевата Т.М.	360
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	
Соколюк К.Ю., Долинська О.О.	361
ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В АГРАНОМУ СЕКТОРІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Соколюк К.Ю.	363
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	
Донець Л.Я., Долинська О.О.	365

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА

ПІДХОДИ ЩОДО СКОРОЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ ВТРАТ ТА ХАРЧОВИХ ВІДХОДІВ В КОНТЕКСТІ СТІЙКИХ ПРОДОВОЛЬЧИХ СИСТЕМ	
Седікова І.О.	367
ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТУРИСТИЧНОЇ ТА ГОТЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Агєєва І.М., Коренман Є.М.	368
ІНСТРУМЕНТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ ГОТЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ	
Агєєва І.М., Коренман Є.М., Мірковець Ю.О.	370
АНАЛІЗ ФАКТОРІВ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ	
Відоменко І.О., Гордієнко Л.Л.	373
СУЧАСНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ	
Корсікова Н.М.	375
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Каламан О.Б.	377
ОСОБЛИВОСТІ ЧИННИКІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ТРУДОВУ АДАПТАЦІЮ ПЕРСОНАЛУ	
Козак К.Б.	380
ПРИНЦИПИ ДОБРОВОЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	
Дьяченко Ю.В.	381
ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА, ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	
Коренман Є.М.	383
ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ	
Агєєва І.М., Дьяченко Ю.В.	385
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В РИНКОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.	388

СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»

АНАЛІЗ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ НА ЕКОЛОГІЧНІ ІНВЕСТИЦІЇ, ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ ЕКОНОМІКИ	
Немченко В.В., Румянцев І.В.	390
АНАЛІЗ ДІЇ ЗВТ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КРАЇНАМИ ЄС АГРОПРОДОВОЛЬЧИМИ ТОВАРАМИ	
Антонюк П.О., Антонюк О.П., Головаченко Л.М.	392
МОНІТОРИНГ І КОНТРОЛЬ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Іванченкова Л.В.	393